

Sygn. akt VIII GC 505/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Anna Galara

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o uchylenie uchwały

I. oddała powództwo;

II. zasądza powoda K. B. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 505/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 12 listopada 2015 r. powód K. B. wniósł o uchylenie uchwały nr 3 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 12 października 2015 r. oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnianiu pozwu powód wskazał, że posiada 5 udziałów w pozwanej spółce i jako wspólnik mniejszościowy na zgromadzeniu, które odbyło się w dniu 12 października 2015 r., głosował przeciwko uchwale nr 3 w przedmiocie przeznaczenia zysku netto za rok 2014 w całości na kapitał zapasowy spółki. Powód podkreślił dobrą sytuację finansową spółki, jak również dobre warunki i koniunkturę panującą w branży, w której spółka działa, co jego zdaniem nie uzasadnia dalszego gromadzenia środków. Podkreślił, że nie są już planowane żadne inwestycje, na które kapitał ten miałby być przeznaczony. Ostatecznie wywiódł, że zaskarżona uchwała ma na celu pokrzywdzenie wspólników K. B. oraz S. W., nieobecnego na zgromadzeniu, nadto narusza dobre obyczaje, bowiem rezygnacja z wypłaty zysku za rok 2014 na rzecz poszczególnych wspólników nie jest usprawiedliwiona sytuacją, w jakiej znajduje się pozwana spółka.

W piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2016 r. pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana odniosła się do sytuacji finansowej w jakiej się znajduje, w szczególności wywiódła, że wśród swoich klientów ma wielu dłużników (suma zobowiązań, jakich dochodzi od dłużników, to kwota około 216.000 zł), celem utrzymania płynności finansowej pozwana musi więc korzystać ze środków finansowych znajdujących się na kapitale zapasowym. Dalej wskazała, że w najbliższym czasie planuje trzy kosztowne inwestycje: zakupić program (...) za kwotę około 200.000 zł, dokonać modernizacji stacji monitorowania - koszt około 500.000 zł, nabyć udziały w spółce o działalności konkurencyjnej -

koszt około 825.000 zł. Podkreśliła też specyfikę działalności w branży ochroniarskiej, która opiera się na sprzęcie i oprogramowaniu, a są to dziedziny, które szybko i intensywnie się rozwijają, tym samym aby być konkurencyjnym na rynku takich usług konieczne jest inwestowanie w sprzęt i oprogramowanie. Dodatkowo wyjaśniła, że realizowała roboty budowlane w konsorcjum z (...) sp. z o.o. w P., która w 2015 roku została postawiona stan upadłości, tym samym pozwana zmuszona jest przygotować rezerwę finansową w wysokości nawet kilkuset tysięcy złotych celem zaspokojenia ewentualnych roszczeń inwestora.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 20 grudnia 2002 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym Rejestrze Przedsiębiorców pod nr KRS (...) zarejestrowana została G. S. spółka z ograniczoną z siedzibą w S., obecnie działająca pod nazwą G. G..

Wspólnikami spółki są: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. posiadająca 90 udziałów, K. B. posiadający 5 udziałów, S. W. posiadający 5 udziałów. W skład zarządu spółki G. G. wchodzi obecnie P. K., P. M., R. M..

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. posiada udziały w kilkudziesięciu spółkach prowadzących działalność na terenie całej Polski. Prezesem zarządu spółki S. (...) jest P. K..

dowód: odpis z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) (karta 49-51)

umowa spółki (...) (tekst jednolity z 18 lipca 2013)

przesłuchanie członka zarządu pozwanej P. K. (karta 130v-

131, 134)

Spółka (...) prowadzi działalność gospodarczą, m.in. w branży ochroniarskiej, instalowania nowoczesnych systemów zabezpieczeń technicznych, monitorowania obiektów, a także działalność budowlaną w zakresie budowy lub rozbudowy infrastruktury podległej MON i innym instytucjom budżetowym.

fakty niesporne

W dniu 15 marca 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zawarły umowę konsorcyjną, mocą której postanowiły utworzyć konsorcjum dla wspólnego wykonania zadania pod nazwą "Roboty budowlane polegające na przebudowie budynku nr (...) (hangaru) zlokalizowanego na terenie (...) w D." dla zamawiającego (...) Zarządu (...) w S.. W pkt 10 umowy postanowiono, że partnerzy w zakresie wykonywania robót udzielają zamawiającemu gwarancji jakości zgodnie ze (...) oraz umową - gwarancja obejmuje wady materiałowe oraz wady w robociznie.

W dniu 19 marca 2013 r. została podpisana umowa o roboty budowlane między (...) Zarządem (...) w S. a konsorcjum w składzie: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., dotycząca wykonania zadania pod nazwą "Roboty budowlane polegające na przebudowie budynku nr (...) (hangaru) zlokalizowanego na terenie (...) w D.". W § 20 umowy wskazano, że do pokrycia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia strony ustalają kwotę w wysokości 1.715.772 zł. Do dnia wyznaczonego na podpisanie umowy wykonawca wyniósł kwotę zabezpieczenia wysokości 1.715.772 zł w formie gwarancji. Strony postanowiły, że na zabezpieczenie roszczeń z tytułu rękojmi w wysokości 514.731,60 zł wykonawca wniesie w jednej z form zgodnych z art. 148 ust. 1 ustawy prawo zamówień publicznych dokument zabezpieczenia, w przypadku niedostarczenia dokumentu potwierdzającego wniesienie zabezpieczenia do 30 września 2014 r. kwota ta zostanie potrącona z faktury wykonawcy. Z kolei w § 16 pkt 3 zastrzeżono karę umowną za opóźnienie po stronie wykonawcy w usunięciu wad stwierdzonych przy odbiorze lub ujawnionych w okresie rękojmi i gwarancji. W § 18 określono warunki rękojmi za wady i warunki gwarancji jakości, okres gwarancji określono w zależności od rodzaju elementów na 60 miesięcy (elewacja, dach, stolarka okienna i drzwiowa), 24 miesiące (brama główna) bądź 36 miesięcy (pozostałe elementy). Okres rękojmi określono na 36 miesięcy.

W dniu 2 września 2013 r. została podpisana umowa o roboty budowlane między (...) Zarządem (...) w S. a konsorcjum w składzie: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., dotycząca realizacji robót budowlanych polegających na wykonaniu remontu budynków garażowych nr (...) na terenie jednostki wojskowej przy ulicy (...) w K.. W § 20 umowy wskazano, że do pokrycia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia strony ustalają kwotę w wysokości 687.000 zł. Dalej zapisano, że do dnia wyznaczonego na podpisanie umowy wykonawca wyniósł kwotę zabezpieczenia w wysokości 687.000 zł w formie gwarancji. Strony postanowiły, że na zabezpieczenie roszczeń z tytułu rękojmi w wysokości 206.100 zł wykonawca wniesie w jednej z form zgodnych z art. 148 ust. 1 ustawy prawo zamówień publicznych dokument zabezpieczenia, w przypadku niedostarczenia dokumentu potwierdzającego wniesienie zabezpieczenia do 14 sierpnia 2014 r. kwota ta zostanie potrącona z faktury wykonawcy.

W 2014 r. spółka (...) udzieliła zabezpieczenia wpłacając na rachunek bankowy zamawiającego kwotę 206.100 zł, którą zamawiający przechowuje do 2020 r.

W dniu 22 grudnia 2014 r. podpisano "Protokół z usunięcia usterek do protokołu odbioru końcowego robót budowlanych z dnia 15 grudnia 2014 r.", dotyczący umowy z dnia 19 marca 2013 r. W protokole zapisano, że dokonano komisyjnego odbioru usunięcia usterek wg kolejności jak w protokole końcowego odbioru robót. Odbioru dokonała komisja, w skład której weszli przedstawiciele generalnego wykonawcy: (...) sp. z o.o., użytkownika obiektu - jednostki wojskowej kompleks nr (...) oraz administratora obiektu. Zakres objęty protokołem dotyczy usterek objętych numerami od 1 do 9. Zapisano, że poszczególne usterki bądź to zostały usunięte, bądź to przy opisie usterki zamieszczono zapis "nie dotyczy - wykonane zgodnie z projektem".

W dniu 4 lutego 2015 r. podpisany został dokument "Gwarancja ubezpieczeniowa właściwego usunięcia wad i usterek", w którym jako beneficjenta wskazano (...) Zarząd (...) w S., jako zobowiązanego - (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P., jako gwaranta - (...) SA w Ł.. Gwarant w związku z umową zawartą pomiędzy beneficjentem a zobowiązanym z dnia 19 marca 2013 r., której przedmiotem są "Roboty budowlane polegające na przebudowie budynku nr (...) (hangaru) zlokalizowanego na terenie (...) w D.", zobowiązał się nieodwołalnie i bezwarunkowo na zasadach określonych w gwarancji zapłacić beneficjentowi należności do kwoty 514.731,60 zł.

dowód: umowa z 15.03.2013 (karta 83-85)

umowa z 19.03.2013 (karta 120-128)

umowa z 02.09.2013 - wyciąg strona 1, 12 (karta 114,115)

gwarancja ubezpieczeniowa (karta 113)

protokół z usunięcia usterek (karta 116-117)

zeznania świadka B. W. (karta 129v-130, 134)

Postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie XII GU 82/15 ogłoszona została upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. W piśmie z dnia 2 lipca 2015 r. syndyk masy upadłości spółki (...) powiadomił o powyższym (...) spółkę (...).

dowód: pismo "zawiadomienie o ogłoszeniu upadłości"(karta 92)

Pismem z dnia 28 września 2015 r. pełnomocnik Skarbu Państwa - Ministra Obrony Narodowej - (...) Zarządu (...) w S. zwrócił się do spółki (...) powołując się na protokół przeglądu gwarancyjnego przekazanego spółce wraz z pismem z dnia 3 sierpnia 2015 r., przypomniał również, że spółka nie wniosła żadnych uwag do protokołu, zgłosiła jedynie wniosek o przedłużenie terminu do usunięcia wad. Dalej wezwał spółkę do przekazania informacji, jakie wady zostały usunięte oraz poinformował, że w przypadku braku usunięcia wad lub usunięcia ich po terminie zostaną naliczone

kary umowne. Poinformował, że kary takie są już naliczane od 1 września 2015 r. i z każdym dniem opóźnienia kwota z tego tytułu wzrasta o 3.432,54 zł brutto.

dowód: pismo z 28.09.2015 (karta 93-94)

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. utworzyli kapitał zapasowy, który w kolejnych latach odpowiadał następującym wartościom:

na dzień 31 grudnia 2012 r. - 1.349.695,82 zł;

na dzień 31 grudnia 2013 r. - 1.349.695,82 zł;

na dzień 31 grudnia 2014 r. - 1.625.883,50 zł.

Za lata 2012, 2013, 2014 spółka (...) osiągnęła zyski netto w następującej wysokości :

za rok 2012 - 652.485,86 zł,

za rok 2013 - 276.187,68 zł,

za rok 2014 - 832.340,11 zł.

Przychody oraz koszty działalności operacyjnej spółki (...) w kolejnych latach odpowiednio wyniosły:

za rok 2012 - 20.630.464,21 zł oraz 19.836.257,14 zł,

za rok 2013 - 31.768.132,68 zł oraz 31.309.947,87 zł,

za rok 2014 - 33.526.741,05 zł oraz 32.570.183,93 zł.

W bilansach wskazano, że spółka nie posiadała zobowiązań długoterminowych na koniec 2012 i 2013 roku, na koniec 2014 roku zobowiązania długoterminowe wyniosły 28.078,46 zł, z kolei jej zobowiązania krótkoterminowe wyniosły: na koniec 2012 roku - 2.281.916,45 zł, na koniec 2013 roku - 2.998.931,27 zł, na koniec 2014 roku - 2.788.419,09 zł.

dowód: bilans oraz rachunek zysków i strat na dzień 31.12.2013 (karta-22-24)

bilans oraz rachunek zysków i strat na dzień 31.12.2014 (karta-25-27)

W sprawozdaniu zarządu z działalności spółki (...) za rok 2014, datowanym na dzień 14 kwietnia 2015 r., wskazano, że osiągnięty w 2014 roku wynik finansowy spółki - zysk netto w wysokości 832.340,11 zł - pozwolił zachować płynność finansową w całym roku 2014. Wynik finansowy powstał z działalności operacyjnej, zarząd postanawia kontynuować działalność spółki, utrzymać poziom sprzedaży, dążyć do optymalizacji kosztów.

W sprawozdaniu przedstawiona została charakterystyka rynku usług ochrony osób i mienia. Wskazano, że rynek ten charakteryzuje się dynamicznym rozwojem, operuje na nim wiele podmiotów o zróżnicowanym zasięgu działania, zakresie usług i poziomie cen, które konkurują między sobą o pozostających jeszcze bez obsługi klientów. W obecnej sytuacji, przy zbyt dużej liczbie aktywnych podmiotów oraz wobec planowanego wejścia w życie bardziej restrykcyjnych przepisów dotyczących zatrudniania i ulg na rynku ochrony mienia i osób, można spodziewać się, iż mniejsze i gorzej dostosowane do nadchodzących zmian firmy upadną lub zostaną wchłonięte przez dominujące podmioty o zasięgu ogólnokrajowym. W tej sytuacji szanse utrzymania się na rynku będą miały głównie podmioty obsługujące terytorialne lub wynikające z dużego stopnia specjalizacji nisze rynkowe.

Wskazano również, że w 2014 r. na rynku (...) w usługach ochrony mienia i osób nastąpił gwałtowny spadek cen, co odnotowano szczególnie w usługach monitorowania. Spadek cen spowodowany jest "dziką konkurencją" firm z centralnej Polski i firm (...).

dowód: sprawozdanie zarządu za rok 2014 z dnia 14.04.2015 r. (karta 107-112)

W 2015 r. zarząd spółki G. S. zaplanował w najbliższych latach realizację inwestycji, takich jak: 1) zakup programu (...) za kwotę około 200.000 zł, 2) modernizację stacji monitorowania - których koszt szacowany jest na kwotę około 500.000 zł, 3) nabycie udziałów w spółce o działalności konkurencyjnej za kwotę około 825.000 zł, co pozwoliłoby przejąć rynek (...) w zakresie działalności ochroniarskiej.

(...) to oprogramowanie do obsługi umów o ochronę. Obecnie wykorzystywane przez spółkę (...) oprogramowanie nie ma możliwości dokładnej analizy obiektów. Wdrożenie nowego systemu podniesie jakość usług świadczonych przez spółkę. Z kolei modernizacja stacji monitorowania jest niezbędna aby przenieść się z systemu monitorowania drogą radiową na system (...).

dowód: zeznania świadka B. W. (karta 129v-130, 134)

przesłuchanie członka zarządu pozwanej P. K. (karta 130v-131, 134)

Wśród klientów, na rzecz których spółka (...) świadczy usługi ochroniarskie, są dłużnicy, którzy nie regulują należności. Spółka (...) prowadzi przeciwko tym dłużnikom postępowania sądowe i egzekucyjne, łączna suma długów wobec spółki na koniec 2013 r. wynosiła około 200.000 zł, na koniec 2014 r. suma ta zwiększyła się o około 65.000 zł i dalej wykazywała tendencję wzrostową. Z tego powodu został utworzony dodatkowy dział windykacji, zlokalizowany w budynku należącym do spółki (...) (spółki matki) w W..

dowód: zeznania świadka B. W. (karta 129v-130, 134)

przesłuchanie członka zarządu pozwanej P. K. (karta 130v-131, 134)

raport windykacji pozwanej podpisana przez wiceprezesa zarządu R. M. (karta 52-57)

lista wierzytelności na dzień 31 grudnia 2015 r. podpisana przez wiceprezesa zarządu R. M. (karta 58-82)

Pismem z dnia 24 września 2015 r. zarząd spółki G. S. zawiadomił K. B. o zgromadzeniu wspólników zwołanym na dzień 12 października 2015 r. w siedzibie spółki z porządkiem obrad: otwarcie zgromadzenia, wybór przewodniczącego i stwierdzenie ważności zwołania zgromadzenia, rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2014, podjęcie uchwały o podziale zysku za rok obrotowy 2014, udzielenie członkom organów spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków za rok obrotowy 2014.

Pismo o tej samej treści zostało skierowane do wspólnika S. W. oraz wysłane do niego listem poleconym priorytetowym w dniu 24 września 2015 r.

dowód: zawiadomienie K. B. z 24 września 2015 r. (karta - 11)

zawiadomienie S. W. z 24 września 2015 r. (karta - 95)

potwierdzenie nadania do S. W. (karta - 96)

Wspólnik większościowy spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. - analizując sytuację finansową spółki (...) w 2015 roku, w tym mając na uwadze wzrost zobowiązań tej spółki z tytułu rękojmi i gwarancji z umów zawartych z (...) Zarządem (...) (spowodowany m.in. upadłością partnera w ramach konsorcjum - spółki (...)), wzrastającą liczbę dłużników spółki, którzy nie regulują należności za otrzymane usługi, a także mając na

względnie konieczne do przeprowadzenia inwestycji (zakup systemu (...), modernizacja stacji monitorowania, nabycie udziałów w spółce konkurencyjnej na rynku (...)), podjął decyzję o celowości niewypłacania dywidendy za rok 2014 r. wspólnikom i przeznaczenia jej na planowane inwestycje oraz jako rezerwę na ewentualne zobowiązania. Analiza sytuacji finansowej spółki (...) doprowadziła do wniosku, że w położeniu, w jakim znalazła się ta spółka, wypłata dywidendy wspólnikom za rok 2014 spowodowałaby zachwianie płynności (...) spółki (...), natomiast przeznaczenie zysku spółki za rok 2014 na kapitał zapasowy spółki (a więc pozostawienie dywidendy za rok 2014 w spółce (...)) pozwoli na jej dalszy rozwój, zachowanie płynności finansowej, a w perspektywie na osiąganie przez nią w kolejnych latach korzyści finansowych.

dowód: przesłuchanie członka zarządu pozwanej P. K. (karta 130v-

131, 134)

Wspólnik K. B. był zatrudniony w spółce (...) na stanowisku dyrektora technicznego, umowa o pracę została wypowiedziana z okresem wypowiedzenia kończącym się w maju 2016 r.

K. B. nie ma wiedzy na temat przepływów finansowych w spółce (...), nie ma dostępu do rachunków finansowych spółki, nie orientuje się też w ilości prowadzonych przez spółkę spraw sądowych. Wiedzę na temat finansów spółki (...) uzyskuje z analizy sprawozdań finansowych.

Zdaniem K. B. nie byłoby żadnych ujemnych skutków dla spółki (...) przy wypłaceniu wspólnikom dywidendy za rok 2014.

dowód : przesłuchanie powoda (karta 130-130v, 134)

W dniu 12 października 2015 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

W protokole zapisano, że na zgromadzeniu stawili się: wspólnik K. B. oraz w imieniu spółki (...), działająca na podstawie pełnomocnictwa. Zgromadzenie otworzyła K. D., która zaproponowała wybór własnej osoby na przewodniczącego zgromadzenia, a na protokolanta (...). K. D. wyjaśniła, że na zgromadzeniu nie stawił się S. W. pomimo prawidłowego zawiadomienia.

K. D. została wybrana jednogłośnie w głosowaniu tajnym na przewodniczącego zgromadzenia, natomiast E. K. - na protokolanta.

Następnie zgromadzenie jednogłośnie w głosowaniu jawnym podjęło uchwały nr 1 i 2 o zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2014 oraz o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego za rok 2014.

Następnie poddano pod głosowanie uchwałę nr 3 w przedmiocie przeznaczenia zysku w wysokości 832.340,11 zł na kapitał zapasowy. Za podjęciem uchwały oddano 90 głosów, przeciw oddano 5 głosów. Wspólnik K. B. zgłosił do protokołu sprzeciw w sprawie podjęcia uchwały nr 3.

Wspólnik K. B. zgłosił uchwałę, zgodnie z którą zysk netto za rok 2014 miałby być podzielony w sposób następujący: wspólnik (...) sp. z o.o. - 749.106,11 zł, wspólnik K. B. - 41.617 zł, wspólnik S. W. 41.617 zł. Uchwałę poddano pod głosowanie, w głosowaniu oddano 5 głosów za przyjęciem uchwały oraz 90 głosów przeciw uchwale.

Następnie jednogłośnie w głosowaniu tajnym podjęto uchwały w przedmiocie udzielenia absolutorium członkom zarządu (P. K., P. M., R. M.) oraz w przedmiocie powołania tych samych osób na członków zarządu w kolejnej kadencji.

dowód: protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z dnia 12.10. (...). (karta 7-10)

Pismem z dnia 4 lutego 2016 r. (...) Zarząd (...) w S. zwrócił się do konsorcjum firm (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. z informacją dotyczącą nieusunięcia

przez wykonawcę robót usterek wskazanych w protokole z przeglądu gwarancyjnego z dnia 30 lipca 2015 r., dotyczącego przebudowy hangaru nr 45 w D.. W piśmie poinformowano, że usterki nie zostały usunięte do dnia dzisiejszego, zamawiający naliczył w oparciu o § 16 ust. 1 pkt 3 karę umowną za okres 1.09.2015 r. - 28.01.2016 r. w wysokości 514.731,60 zł.

W 2016 r. spółka (...) utworzyła rezerwę finansową w kwocie 480.000 zł na poczet roszczeń, z którymi wystąpił (...) Zarząd (...).

dowód: pismo z 04.02.2016 r. (karta 129)

zeznania świadka B. W. (karta 129v-130, 134)

Sąd zważył, co następuje:

Powód domaga się uchylenia uchwały zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która została podjęta w dniu 12 października 2015 r. oraz dotyczy przeznaczenia zysku za rok 2014 w całości na kapitał zapasowy.

Podstawą prawną powództwa jest art. 249 k.s.h., zgodnie z którym uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Na wstępie zaznaczyć należy, że niniejsze powództwo spełnia określony w kodeksie spółek handlowych wymóg odnoszący się do zachowania terminów zaskarżenia uchwał. Zgodnie z art. 251 k.s.h. powództwo o uchylenie uchwały wspólników należy wnieść w terminie miesiąca od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia uchwały

Uchwała została podjęta w dniu 12 października 2015 roku, pozew został złożony w dniu 12 listopada 2015 roku, zachowany więc został termin z art. 251 k.s.h.

Legitymację w sprawie o uchylenie uchwały wspólników reguluje art. 250 k.s.h..

Powód wywodził swoją legitymację do zaskarżenia uchwał z art. 250 pkt 2 k.s.h., który stanowi iż prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Warunek ten został spełniony co do objętej zaskarżeniem uchwały.

Roszczenie o uchylenie uchwały powód wywodzi z art. 249 k.s.h. powołując się w uzasadnieniu pozwu na fakt pokrzywdzenia wspólników K. B. i S. W., a także na fakt naruszenia dobrych obyczajów, albowiem rezygnacja z wypłaty zysku za rok 2014 na rzecz poszczególnych wspólników nie jest usprawiedliwiona sytuacją, w jakiej znajduje się pozwana spółka. Powód dodał w dalszej części uzasadnienia pozwu, że wypłata dywidendy jest dla niego istotnym elementem corocznego dochodu. Powód oraz wspólnik S. W. zawierając umowę spółki mieli przede wszystkim na celu uzyskiwanie dochodu z jej działalności, swoimi staraniami w postaci pracy w pozwanej spółce przyczyniają się do zwiększenia jej zysków i na tej podstawie oczekują, że w stabilnej sytuacji, w jakiej znajduje się aktualnie spółka, nastąpi podział zysków poprzez wypłatę dywidendy.

Na gruncie art. 249 k.s.h. przyjmuje się, że powództwo oparte o sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami wymaga jednoczesnego godzenia w interes spółki lub skierowania uchwały na pokrzywdzenie wspólnika. Oznacza to, że powód powinien w niniejszym procesie wykazać, że uchwała jest sprzeczna dobrymi obyczajami i jednocześnie ma na celu pokrzywdzenie wspólników.

Pojęcie dobrych obyczajów jest generalną klauzulą opartą na kryterium ocennym zaczerpniętym z zasad powszechnej obyczajowości, a każdy przypadek ich naruszenia należy rozpatrywać in concreto. Przyjmuje się, że przez dobre obyczaje należy rozumieć takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki i jej otoczenie

„gospodarcze” oraz są związane z przestrzeganiem uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej (por. J. Szwaja, Kodeks Spółek Handlowych, Komentarz, 1998, t. II).

Przechodząc do oceny zaskarżonej uchwały tytułem wstępu wskazać należy, że zgodnie z art. 191 § 1 k.s.h. wspólnik ma prawo do udziału w zysku wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego i przeznaczonym do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników. W istocie ustawa w art. 191 § 1 k.s.h. daje wspólnikowi prawo do udziału w zysku, jednak tylko w zysku „przeznaczonym do podziału uchwałą zgromadzenia wspólników”. Zaskarżoną uchwałą wspólnicy postanowili całość zysku spółki za rok 2014 przeznaczyć na kapitał zapasowy, tym samym żadna część zysku nie została przeznaczona do podziału między wspólników. Tak dokonany podział zysku nie narusza art. 191 § 1 k.s.h.

Przekazanie kwoty przeznaczonej do podziału między wspólników na kapitał (fundusz) zapasowy przewiduje art. 192 zdanie drugie k.s.h. Kapitał zapasowy w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter fakultatywny, co oznacza, że to wspólnicy mogą decydować o utworzeniu kapitału zapasowego, jego wysokości oraz o zasadach jego gospodarowania.

W rozpoznawanej sprawie niesporne jest - co powód potwierdził w pozwie - że wspólnicy pozwanej spółki utworzyli kapitał zapasowy, który na dzień 31 grudnia 2012 r. oraz na dzień 31 grudnia 2013 r. wynosił 1.349.695,82 zł, natomiast na dzień 31 grudnia 2014 r. - 1.625.883,50 zł. Kapitał zapasowy w tych kwotach został utworzony wolą wspólników w okresie, kiedy spółka znajdowała się dobrej sytuacji finansowej, posiadała strategię utrzymania się na rynku usług ochrony mienia, funkcjonowała świadcząc usługi w branży ochroniarskiej oraz na rynku usług budowlanych, gdzie realizowała umowy w konsorcjum z (...) sp. z o.o. w P., co przekładało się na osiągnięte z działalności operacyjnej zyski (por. sprawozdanie zarządu za rok 2014).

W roku 2015 sytuacja ta pogorszyła się w związku z tym, że w dniu 25 czerwca 2015 r. ogłoszona została upadłość likwidacyjna spółki (...) - partnera tworzącego wraz z G. S. konsorcjum - co spowodowało, że roszczenia (...) Zarządu (...) w S. (inwestora) z tytułu rękojmi i gwarancji kierowane są do pozwanej spółki. Okres rękojmi - jak wynika z umowy - wynosi 36 miesięcy, a okres gwarancji w zależności od elementów nawet do 60 miesięcy. Prezes zarządu pozwanej spółki składając zeznania w niniejszym procesie wskazał, że obawia się kolejnych roszczeń ze strony (...) Zarządu (...) w S., związanych z ujawniającymi się w okresie rękojmi i gwarancji wadami. Co więcej spółka (...) została obciążona karami umownymi za nieterminowe usunięcie usterek wskazanych w protokole z przeglądu gwarancyjnego z dnia 30 lipca 2015 r. (wezwanie do zapłaty z 4 lutego 2016 r.). Jak wynika z zeznań księgowej spółki (...) pozwana spółka w 2016 r. utworzyła rezerwę w kwocie 480.000 zł na poczet tych roszczeń.

Z zeznań księgowej spółki (...) oraz prezesa zarządu P. K. wynika również, że spółka planuje inwestycje, które wymagają zaplecza finansowego. Nie budzi wątpliwości, że charakter prowadzonej przez spółkę działalności wymaga okresowego modernizowania systemów monitorowania oraz systemów komputerowych, co wiąże się z postępem techniki oraz dynamicznym rozwojem branży. Brak okresowych modernizacji spowoduje, że spółka prowadząca działalność opartą na elektronicznych systemach zabezpieczeń służących do monitorowania obiektów nie będzie w stanie poprawiać jakości świadczonych usług, a w konsekwencji utrzymać dotychczasowej pozycji na rynku, oraz co się z tym wiąże - dynamiki wzrostu wartości sprzedaży usług monitoringu. Dlatego też pozwana spółka przeznaczyła na cele związane z modernizacją systemów środki o wartości około 700.000 zł. Inwestycje w postaci zakupu programu (...) za kwotę około 200.000 zł oraz modernizacji stacji monitorowania za kwotę około 500.000 zł są tym bardziej pożądane, że - jak wynika ze sprawozdania z działalności zarządu spółki za rok 2014 - konieczne jest utrzymanie jak najwyższego poziomu usług na rynku (...) z uwagi na konkurencyjne firmy z centralnej Polski, rozszerzające zakres swojej działalności na rynek (...).

W sprawozdaniu zarządu za rok 2014 opisana została również charakterystyka rynku usług ochrony osób i mienia, z której wynika, że na rynku funkcjonuje wiele podmiotów o zróżnicowanym zasięgu działania, zakresie usług i poziomie cen, oraz że szanse utrzymania się na rynku będą miały głównie podmioty obsługujące terytorialne lub wynikające z dużego stopnia specjalizacji nisze rynkowe. W świetle powyższego umotywowane są działania zarządu zmierzające

do zakupu udziałów w konkurencyjnej spółce działającej na rynku (...), co pozwoli spółce (...) opanować ten rynek. Kwota przeznaczona na tą inwestycję jest rzędu 825.000 zł.

W świetle wyżej opisanych okoliczności, wynikających z zeznań świadka B. W. (księgowej spółki) oraz prezesa zarządu spółki P. K., a także znajdujących oparcie w załączonych do akt sprawy dokumentach, przyjąć trzeba, że nieuzasadnione są twierdzenia powoda zawarte w uzasadnieniu pozwu, zgodnie z którymi w branży miałyby panować dobre warunki i dobra koniunktura, spółka miałaby znajdować się w dobrej sytuacji finansowej, nie wymagającej tworzenia rezerw na ewentualne roszczenia, oraz miałaby nie planować żadnych inwestycji. Materiał dowodowy wskazuje na to, że wprawdzie spółka zachowuje płynność finansową, ale sytuacja w jakiej funkcjonuje pogorszyła się z uwagi na ogłoszoną w 2015 roku upadłość partnera tworzącego wraz ze spółką konsorcjum, co więcej koniunktura na rynku prowadzonych przez spółkę usług ochrony osób i mienia wymaga dla zachowania dotychczasowej pozycji spółki przeprowadzenia zaplanowanych przez zarząd inwestycji. Nie dziwi fakt, że powód K. B. nie miał informacji na temat powyższych okoliczności, jak bowiem zeznał całą wiedzę o finansach spółki posiada z analizy sprawozdań finansowych, co więcej zajmowane przez niego stanowisko dyrektora technicznego nie dawało mu wglądu do rachunków finansowych spółki oraz dokumentów obrazujących windykację długów spółki czy też wskazujących na planowane przez spółkę inwestycje.

Zgłoszone przez powoda w toku sprawy dokumenty - załączone do pisma procesowego z dnia 29 lutego 2016 r. - nie podważają racji przedstawionych w niniejszym procesie przez stronę pozwaną. Załączony do tego pisma protokół z usunięcia usterek, datowany na dzień 22 grudnia 2014 r., dotyczy usunięcia usterek stwierdzonych w protokole końcowego odbioru robót, tymczasem roszczenia kierowane obecnie przez inwestora wobec pozwanej spółki dotyczą usterek, które ujawniły się w okresie rękojmi i gwarancji, już po ogłoszeniu upadłości spółki (...). Z kolei gwarancja ubezpieczeniowa udzielona przez Towarzystwo (...) S.A. w Ł. nie pozwala na wyprowadzenie wniosku, że wobec pozwanej spółki nie będą kierowane żadne roszczenia znajdujące podstawę prawną w instytucji rękojmi i gwarancji. Co więcej - jak wynika z dokumentów złożonych przez pozwaną spółkę - roszczenia inwestora znajdują również podstawę w zapisach o karach umownych. Kolejny załączony do pisma procesowego z dnia 29 lutego 2016 r. dokument - sprawozdanie zarządu z działalności spółki za rok 2014 - nie dowodzi, wbrew argumentacji przedstawionej przez powoda, że zamiar rozpoczęcia wskazywanych w niniejszym procesie inwestycji miałyby w ogóle nie powstać. Sprawozdanie zarządu dotyczy działalności tego organu w roku 2014, zostało sporządzone w dniu 14 kwietnia 2015 r., natomiast zwyczajnie zgromadzenie wspólników pozwanej spółki, na którym podjęta została zaskarżona uchwała, miało miejsce w dniu 12 października 2015 r. Aktywnie działający na rynku usług ochroniarskich i budowlanych podmiot - jakim jest niewątpliwie pozwana spółka - wobec dynamicznie rozwijającej się w sytuacji na rynku branżowym winien reagować na zachodzące na rynku zmiany i stosownie do nich planować konieczne inwestycje i związane z nimi wydatki. Nie jest uzasadnione twierdzenie, że wydatki, jakie zarząd miał w swoich planach w październiku 2015 roku, musiały być sprecyzowane już w kwietniu 2015 roku (tym bardziej, że upadłość spółki (...) została ogłoszona postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 r.).

Przeznaczenie zysku spółki wypracowanego w roku 2014 na fundusz zapasowy w omówionych wyżej okolicznościach nie godzi w dobre obyczaje. Nie można bowiem przyjąć, że sprzeczne z dobrymi obyczajami jest przeznaczenie zysku spółki na wymienione wyżej cele. Przy założeniu, że dobre obyczaje to takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki i jej otoczenie „gospodarcze”, przyjąć należy, że przeznaczenie objętej zaskarżoną uchwałą kwoty na fundusz zapasowy jest „dobrym obyczajem”, ponieważ pozytywnie wpłynie to zarówno na funkcjonowanie spółki, jak i jej otoczenie „gospodarcze”. Uchwała taka jest zgodna z interesem spółki, fundusz zapasowy przewidziany na pokrycie wydatków nieprzewidzianych, wydatków inwestycyjnych i pokrycie strat jak najbardziej idzie w parze z interesem spółki, zabezpiecza bowiem jej potrzeby i płynność finansową. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza tezy, iż kwota przeznaczona na fundusz rezerwowy nie jest uzasadniona aktualną sytuacją finansową spółki oraz aktualną koniunkturą na rynku branżowym. Brak jest podstaw do tego, aby Sąd mógł uznać, że kwota zysku przeznaczonego na fundusz rezerwowy jest nadmierna w świetle zaplanowanych przez spółkę wydatków inwestycyjnych bądź też w świetle prognoz dotyczących ewentualnych strat czy też wydatków nieprzewidzianych.

Uchylenie zaskarżonej uchwały przez Sąd mogły w okolicznościach wykazanych w niniejszym procesie doprowadzić do utraty płynności finansowej spółki, a w każdym razie zahamować jej rozwój w kolejnych latach.

Nie budzi też wątpliwości, że powód – jako jeden z wspólników – proporcjonalnie do posiadanych udziałów uczestniczy nie tylko w podziale zysków, ale także w wydatkach inwestycyjnych oraz innych celach, jakim ma służyć fundusz zapasowy. Zaskarżona uchwała dotyka każdego wspólnika proporcjonalnie do udziałów, rzeczywiście (jak wyliczył powód) pozbawia powoda i drugiego wspólnika mniejszościowego S. W. dywidendy za rok obrotowy w wysokości 41.617 zł, ale jednocześnie pozbawia wspólnika większościowego dywidendy w wysokości 749.106,11 zł. Należy przy tym podkreślić, że to pozbawienie dywidendy nie ma wcale na celu pokrzywdzenia któregokolwiek ze wspólników, przeciwnie - ma służyć zachowaniu płynności finansowej spółki, pozwolić na jej dalszy rozwój, a w perspektywie na osiąganie przez nią w kolejnych latach korzyści finansowych. W tych okolicznościach nie jest uzasadnione twierdzenie, że zaskarżona uchwała krzywdzi powoda i S. W. jako wspólników.

Tym samym powództwo podlega oddaleniu.

Stan faktyczny sprawy ustalony został w oparciu o złożone do akt sprawy dokumenty, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana. Wiarygodne okazały się również zeznania świadka B. W., a także zeznania powoda i prezesa zarządu pozwanej P. K.. Zeznania tych osób nie wykazywały sprzeczności, co więcej korespondowały z załączonymi do akt sprawy dokumentami. Mimo odmiennej treści wiarygodne były zarówno zeznania powoda, jak i prezesa zarządu pozwanej co do dokonanej przez każdą z tych osób oceny sytuacji finansowej spółki oraz jej otoczenia gospodarczego i potrzeb inwestycyjnych. Rozbieżności w tych ocenach wynikają z braku wiedzy po stronie powoda co do okoliczności związanych z zarządzaniem spółką, o których zeznawał prezes zarządu spółki oraz księgowy B. W..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 roku). Stroną wygrywającą sprawę była pozwana, na jej rzecz zasądzono koszty postępowania obejmujące koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.